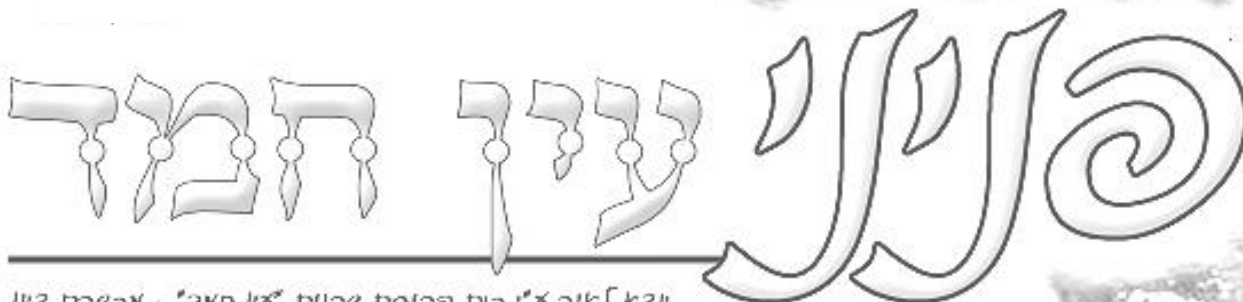

פְּרֻשֵׁת חַיֵּי שָׁרָה | הִתְשַׁפְּיָה

אָסוּר לְקַרָּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק אֲרִיאֵל בֶּן טוֹבָה חַגֵּי חַיִּים וּבִ"ב שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֶסְתֵּר זָרִי מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה- יִרְאֵת שְׁמִיִם לִיאֹרִי יְהוֹשֻׁעַ סוּמְךָ וּבִ"ב גְּלִית בֵּת מִסּוּדֵי יְהוּדָה אֲרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה אֲרִיָּה בֶּן שׁוֹשַׁנָּה רוֹנָן אַבְרָהָם וּבִ"ב קְסִירָא אֲפָרִים וּבִ"ב רַחֵל בְּרַכָּה בֵּת פְּדִילָה דְלִיָּה מִשְׁפַּ' שְׁטִירִית נֶעֱם יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה רִינָה בֵּת סִימֵי וּבִ"ב יוֹסֵף לִיאֹרִי בֶּן דְלִיָּה אֲפָרַת הַצִּלְחָה בְּכָל הָעֵנִיִּים שְׁלֵמָה וְדָנָה דּוּד וּבִ"ב אֲרִיָּה וְשָׂרָה לֵוִי וּבִ"ב י.מ.י.ש. כְּדוּרִי אֲקָבִילִי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן נֹסְכָה שׁוֹלְמִית וּמִרְדֵּכִי חַיִּים דּוּיְטִישׁ וּבִ"ב

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת ו הצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת חַיֵּי שָׁרָה – זִוְגִיּוֹת מְצֻלָּחֹת

"וַיִּקַּח אֶת רַבֵּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבָהּ" (בראשית כ"ד, ס"ז)

כך גם מי שרוצה להתחתן ולהצליח, לא יכול להישאר זקוף לעמוד על דעתו והוא צריך לפעמים להתכופף.

לצערנו הרב הרבה זוגות לא מודרכים וחיים בכישלון מוחלט. כמו כל דבר בחיים אם לא מטפחים אותו הוא נובל באמצע הדרך.

בעל טוב הוא מי שמוצא תמיד את הנקודות הטובות באשתו. הוא מחמיא לה עליהם ומעלים עין מהחסרונות. אותן חסרונות יעברו בסוף לבד.

בנוסף יש חובה של הבעל לשמח את אשתו. התורה הקדושה כותבת: "פִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצַבָּא וְכוּ' נָקִי יְהִיָּה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אֶחָת וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח" (דברים כ"ד, ה). רש"י הקדוש פירש: **תשמח אותה! תן לה הרגשה שאתה נמצא בשבילה.**

מִרְן רַבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹיעֶרְבֵךְ הָעִיר שֶׁלְכֹאֲרוּהָ הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כְּתוּב "שְׁנָה אַחַת" בְּסוּף הַפְּסוּק שֶׁשְׁנָה אַחַת צָרִיךְ לֹא לְצַאֵת לְצַבָּא וְלֹא לְעַזּוֹר בְּמִלְחָמָה בְּשׁוּם דֶּרֶךְ אֲלֵא רַק לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ. מְדוּעַ מִלִּים אֵלּוֹ נִכְתְּבוּ בְּאַמְצַע? הֲרַב מְבֹאֵר "וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ" זֶה לֹא קָשׁוּר רַק לְשָׁנָה אַחַת רַק "נָקִי יְהִיָּה לְבֵיתוֹ" מוֹגֵבֵל לְשָׁנָה אַחַת, אֲבָל הַמְצוּוָה לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ תִּקְפָּה לְכָל הַחַיִּים!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר
יִצְחָק אֲרִיאֵל בֶּן טוֹבָה חַגֵּי חַיִּים וּבִ"ב שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֶסְתֵּר זָרִי מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה- יִרְאֵת שְׁמִיִם לִיאֹרִי יְהוֹשֻׁעַ סוּמְךָ וּבִ"ב גְּלִית בֵּת מִסּוּדֵי יְהוּדָה אֲרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה אֲרִיָּה בֶּן שׁוֹשַׁנָּה רוֹנָן אַבְרָהָם וּבִ"ב קְסִירָא אֲפָרִים וּבִ"ב רַחֵל בְּרַכָּה בֵּת פְּדִילָה דְלִיָּה מִשְׁפַּ' שְׁטִירִית נֶעֱם יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה רִינָה בֵּת סִימֵי וּבִ"ב יוֹסֵף לִיאֹרִי בֶּן דְלִיָּה אֲפָרַת הַצִּלְחָה בְּכָל הָעֵנִיִּים שְׁלֵמָה וְדָנָה דּוּד וּבִ"ב אֲרִיָּה וְשָׂרָה לֵוִי וּבִ"ב י.מ.י.ש. כְּדוּרִי אֲקָבִילִי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן נֹסְכָה שׁוֹלְמִית וּמִרְדֵּכִי חַיִּים דּוּיְטִישׁ וּבִ"ב

זיווג הגון וכשר במהרה
אֲוֹרֵן בֶּן אֶסְתֵּר תְּרַצָּה בְּתִיָּה בֵּת יִמְנָה נִינֵט רֹנִית בֵּת סִימֵי עֵמִית בֵּת טוֹבָה יוֹסֵף בֶּן רֹחַמָּה נִתְנָאֵל בֶּן גִּינָה אֵילָן בֶּן גְּלוּיָאֵט אֶסְפָּר בֶּן סוֹפִיָּה דּוּד עוֹמֵרִי בִּן יְהוּדִית מִיטֵל בֵּת מַלְכָּה מֵאִיר בֶּן שְׂרִית וְאֵלִיָּהוּ טִלְיָה עֵדָן אֶסְתֵּר בֵּת שׁוֹלְמִית יִפִּית בֵּת גִּינָה שִׁירֵי יִמְנָה בֵּת שׁוֹלְמִית שְׁמַעוֹן בֶּן שׁוֹלְמִית אֲנָאֵל חֲבִיבָה בֵּת שׁוֹלְמִית אֲוֹרֵן בֶּן נַעֲמִי שׁוֹשַׁנָּה שִׁירָה בֵּת סִילְבִיָּה מִיטֵל בֵּת שׁוֹשַׁנָּה

זרע קודש בר קיימא
גְּלִית בֵּת מִסּוּדֵי אֵלִיָּהוּ זָרִי בִּן יִמְנָה אֵילָנָה בֵּת רֹחַמָּה שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֶסְתֵּר זָרִי סִיּוֹן בֵּת אֶסְתֵּר רַחֵל מְרִים בֵּת יְהוּדִית נוּעָה בֵּת מִזֵּל טוֹב מִשָּׁה מִנַּחֵם בֶּן רַחֵל דְּנִיאֵל בֶּן שָׂרָה וְאוֹשֵׁרִית בֵּת שׁוֹשַׁנָּה דְּגִנִּית בֵּת שׁוֹשַׁנָּה

רפואה שלמה
מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה יִצְחָק בֶּן עֲזַרָּא יִמְנָה נִזְרִי בֵּת סוּטָה- בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכוֹת יָמִים מִרְדֵּכִי נִזְרִי בֶּן פֶּרְחָה- בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכוֹת יָמִים מֵאִיָּה בֵּת עֵדִי דְלִיָּה אֲפָרַת בֵּת נַעֲמִיָּה סִימֵי בֵּת סוֹלִיקָה שְׁלוֹ בֶּן מִזֵּל פְּחִימָה אֲוֹרֵן בֶּן אֶסְתֵּר דִּינָה בֵּת מִזֵּל יְהוּדִית אֶסְתֵּר פְּרֹאֵדֵל בֵּת חַיָּה- בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכוֹת יָמִים נֶעֱם יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה נַעֲמִי בֵּת שְׂרָה שִׁירָה שִׁלְתָּ בֵּת אֲוִרִילִי אֲפָרִים בֶּן שְׂרָה לְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל בֶּן תַּמָּר חַיָּה אֶסְתֵּר בֵּת סוֹלִיקָה מוֹרִיָּה בֵּת רַחֵל בְּרַכָּה נַחֹם בֶּן כִּירָה יְהוּדָה אֲרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה טוֹבָה בֵּת אֲוִרָה יִפֵּה בֵּת שְׂרָה-הַצִּלְחָה וּרְפּוּאָה רַחֵל בֵּת זְהוּרָה מִישָׁא אֶסְתֵּר בֵּת זְהָרָה שְׁאוּל בֶּן סִילְבִיָּה עֵינָת בֵּת רַחֵל בְּרַכָּה בִּנְיָמִין בֶּן יוֹקֵט רַפְאֵל מִשָּׁה בֶּן רַחֵל יִצְחָק בֶּן פִּנְיָנָה רַחֵל בְּרַכָּה בֵּת פְּדִילָה דְלִיָּה יִצְחָק בֶּן רַבְקָה רֹנִית בֵּת סְבִרְיָה קַסְנֵשׁ בֵּת דְּגוּטוֹ יִצְחָק בֶּן חֲנוּן רַפְאֵל אֲבִידָן בֶּן תְּקוּוּהָ זְהָבָה בֵּת שׁוֹשַׁנָּה רִיזֵל

23/11/2024		כ"ב חשוון תשפ"ה	
פרשת חיי שרה			
הפטרה: "הומלך דוד"- מלכים א', א'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:46	17:12	16:00	
17:41	17:10	16:19	ת"א
17:41	17:10	16:18	ח"פ
17:46	17:13	16:21	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה - צלית כבד - חלק ד'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם כאשר מנקבים בסכין את הכבד הרבה פעמים הדבר נחשב כמו חיתוך שתי וערב?

?

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

כאשר מנקב את הכבד הרבה פעמים בסכין, הרי זה כמו חיתוך שתי וערב, אולם לכתחילה כאשר בדעתו לבשל את הכבד לאחר הצליה, יש לחתוך אותו שתי וערב. כל זה בכבד שלם, אבל בכבד חתוך אין צריך שום חיתוך או ניקוב. מקורות: רמ"א (יו"ד סימן עג ס"א). בפשטות דין זה אף לדעת מרן הבית יוסף.

כבד בקר המשווק פרוס, אין צורך בחיתוך נוסף.

פעמים הלב והטחול או המרה של העוף נשארים מחוברים עם הכבד. לכתחילה יש להפרידם לפני הצליה. מקורות: רמ"א (שם) על ידי הסרת המרה, זה נחשב כחיתוך שתי וערב. הש"ך שם כתב, דהיינו כשחותך מעט מבשר הכבד.

בדיעבד אם צלה אותם יחד עם הכבד, אינו נאסר ולא אוסר את הכבד.

אין צורך להסיר צרירות דם הנמצא על הכבד מכיוון שהדם יוצא בצלייה.

למרות שמותר מעיקר הדין לצלות כמה שכבות של כבדים אחד על גבי השני, מכל מקום יש להחמיר מלעשות זאת מכיוון שיש חשש שהאש לא תצלה אותם יפה. אבל מותר לצלותם כשהם מונחים זה אצל זה. מקורות: ראה שו"ע (יו"ד סימן עג ס"ד)

מנהג בני אשכנז לפני צליית הכבד לשטוף אותו במים כדי לנקות אותו מהדם שעליו. מקורות: רמ"א (יו"ד סימן עו ס"ב). מפזרים עליו מעט מלח עבה על ב' צדדיו כז"ל לענין צליית בשר. בדיעבד הכבד כשר. הש"ך (סק"ט) כתב שאם לא הדיחו ויש עליו דם, לא הוי דם בעין ממש ומשום הכי האש שואבו. יש לציין כי הכבדים המגיעים מהמשחטה יש עליהם לא פעם גושי דם בעין.

כיום הכבד עובד הדחה היטב במשחטות, אלא שיש להדיחו לאחר החיתוכים שעושים בו מפני שמוציא דם.

יש להיזהר שלא לתת את הכבד במים רותחים כדי להפשיר אותו. אולם אם שמו אותו במים בכלי שני, כשר לצלותו אחר כך. מקורות: הגר"ש אלישיב זצ"ל בספר פסקי הלכות (עמוד מ). אולם בשו"ת מעין אומר ח"ד (עמוד כ) הביא משמיה דהראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל שמותר להפשיר כבד קפוא במיקרוגל.

רשת שצולים עליה כבד או בשר, מותר למרוח שמן עליה כדי שלא ידבק הבשר לרשת וכן מותר למרוח שמן על הבשר או הכבד קודם צלייתו. מקורות: הרמ"א (יו"ד סימן עח ס"א) שאין זה מעכב הפליטה. כ"כ מהריק"ש בספרו ערך לחם (שם). כ"כ הלבוש (שם). כ"כ מהר"י מולכו בספרו שולחן גבוה (שם סק"ג). ע"ע בשו"ת חלקת יעקב- ברייש ח"ב (סימן קה). בספר כף החיים (שם סק"ו) כתב בשם האחרונים להקל אפילו בשומן בקר או אווז. כ"כ הגר"י רצאבי בשו"ע המקוצר ח"ד (עמוד קסו). ע"ע בשו"ת משנה הלכות ח"ה (סימן צא). בשו"ת שבט הקהתי ח"ה (סימן קלא) כתב שלבני אשכנז בגמר צלייתו צריך להדיח הבשר מהשמן, דהשמן מתמלא מהדם.

שידוך משמים

בשנת ה'תר"פ בחור צעיר בשם משה מרדכי בידרמן יליד ירושלים הגיע לקראקא. לאחר פטירת אמו אביו עבר לקראקא, ואילו הוא עם אחיו נשארו בבית הסב הגדול הרה"ק רבי דוד מלעלוב זצוק"ל. בגיל 17 הבחור נסע לאביו בקראקא, שם גם התארס. לימים סיפר שבאותו ביקור פגש חסיד זקן בן תשעים שנה בשם רבי מנדל מקינצק. החסיד הזקן סיפר לו:

בתור בחור צעיר הייתי עני ואביון. בנוסף היתה לי גיבנת קטנה, כך שהלך לי קשה מאוד בשידוכים. פעם אחת שדכן נכנס לעשיר העיירה והציע אותי עבור הבת המוצלחת שלו. הגביר נעלב עד עמקי נשמתו. הוא תפס את השדכן באוזניים וגירש אותו מביתו, לא לפני שהזהיר אותו שיותר לא יעז להראות פניו בבית הזה.

אבל הקב"ה מנהל את עולמו אחרת ממה שהאדם מתכנן. ביום מן הימים הגביר הפסיד את כל רכושו. הוא נעשה עני ואביון בדיוק כמוני. במצב זה הצעת השידוך הישנה שוב התעוררה והיא הסתיימה בסימן טוב ובמזל טוב! באותה תקופה היתה הגרלה בפיס הממשלתי על סכום נכבד, אך דא עקא: לא היה לי אפילו כסף לקנות כרטיס. למזלי היתה אפשרות של רכישת חצי כרטיס. הצלחתי לגייס כסף כדי לקנות רק חצי כרטיס. ידעתי שגם אם אזכה זה יהיה רק חצי, אבל לא היתה לי אפשרות טובה יותר. באותו היום כשתוצאות ההגרלה התפרסמו זכיתי בחצי הפרס הראשון! נעשיתי עשיר בין-רגע!

מי זכה בחצי השני? הכלה שלי! בלי לדעת אחד מהשני, גם המיועדת קנתה גם היא חצי כרטיס. את הפרס הראשון לקחנו שנינו ביחד. רק אז השווער שלי נרגע כשראה שאכן זהו הזיווג הנכון משמיים. הקמנו דורות ישרים ומבורכים מתוך הרחבת הדעת! (מעובד מדברי ר' ישראל למברגר, הופיע במוסף שבת קודש)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email מדי שבוע, שלח את כתובתך PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, תורה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עזמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב מיכאל הופמן מפאפא זצ"ל - נולד בשנת ה'תקס"ח (1808). בנעוריו גדל בבית דודו הגה"ק ר' מאיר פולק (ראש בית דין פאפא). בגיל שלוש-עשרה הלך ללמוד בישיבת מרן הגאון ר' משה סופר זיע"א. מרן החת"ם סופר שהיה רבו התבטא עליו: "תלמידי ר' מיכאל הוא כותלי בית מדרש". רבינו למד אצלו שנה אחת. לאחר מכן למד בדיבוק חברים צדיקים ומתמידים והיה שם לילות כימים עד שהיה השו"ע אורח-חיים עם טור ובית-יוסף ופרי מגדים וחושן משפט היו שגורים על פיו. כשהיה בן חמש-עשרה שנים למד בחברותא עם הגה"ק ר' אפרים (אב"ד טשאבא) בעיר מולדתו ק"ק סרדאהלי כך עד יומו אחרון. כשהגיע לפרקו נשא את הרבנית הצדקת מרת הינדל ע"ה, שהיתה אשת חיל צנועה וחכמה. היא פְּרָנְסָה אותו בכבוד ומאסה בכל תענגי עולם הזה. היא הסכימה למכור את תכשיטה כדי לקנות ספרים. כל זמן שהיה הספר פתוח לפני בעלה היא לא היתה מדברת איתו מאומה.

שימש כריש מתיבתא בסרדאהלי. רבים פנו אליו ונושעו. מופתים רבים נקשרו לרבינו כאחד מתלמידי מרן הבעש"ט הקדוש זיע"א. גאון בנגלה ובנסתר. סגפן. צדיק. בעל רוח-הקודש. ראה על מצחם של האנשים מה מעשיהם ולכן היו שמים את הכובע שלהם על המצח כדי שלא יראה, אבל עדיין רבינו ידע מה עשו. הישיבה שעמד בראשה התפרסמה לשם ולתפארת. הבחורים שלמדו בה היו כולם מופלגים גדולי תורה ויראה. שם לילות כימים עם תלמידיו. בלילות החול למד שיעור עם תלמידיו מחצות לילה עד שעלה עמוד השחר. גם בזקנותו נהג כך וזרז אחרים. נפטר ב-כ"ב חשוון ה'תשל"ו (1875). חי כ-67 שנים.

אביו: ר' משה יוסף מפאפא. **אמו:** מרת בילא רחל ע"ה. **אשתו:** מרת הינדל ע"ה. **בנו:** ר' משה יוסף (ראב"ד פאפא. מח"ס 'באר מים חיים' זיע"א). **מרבתי:** הגאונים מרן ר' משה סופר מפרשבורג (ה'חתם סופר' זיע"א), ר' מאיר פולק. **מתלמידיו:** הגאון ר' יוסף פרסבורגר (ראב"ד מטסדורף. מח"ס תפארת יוסף זיע"א). **חברותא:** הגאון ר' אפרים (אב"ד טשאבא), הגאון ר' יהודה אסאד.

מרן הרב שמואל הלוי וואזנר זצ"ל (מח"ס שבט הלוי) סיפר על רבינו מעשה נורא בערוב ימיו בהתרגשות מרובה. בהתחלה הקדים ואמר שאין דרכו לספר סיפורים מהסוג הזה וכל שכן ברבים. הוא התלבט וחכך בדעתו ולבסוף הכריע לספר זאת ברבים ואמר: "למען ידעו דורות אחרונים מה כוח התורה הקדושה". רבינו היה ראש ישיבה. סבא של הרב וואזנר למד אצלו. רבינו היה איש קדוש ונורא. בקדושתו יכל לראות על פני הבחורים את כל מעשיהם. הבחורים שידעו על כך היו מגיעים כל בוקר לתפילה כשהכובע שמוט על מצחם כדי שרבינו לא יקרא על המצח את מעשיהם. אבל הבחורים לא ידעו שמי שיש לו רוח הקודש, לא ימנע בעד ראייתו הרוחנית כיסוי המצח. בוקר אחד רבינו ניגש לבחור אחד ואמר לו: "לא יעזור לך שאתה מכסה את המצח. אתמול בחדר שיחקת עם החברים משחק מעין 'מונופול', שמרוויחים בו בניינים (רבינו הזכיר את שם המשחק ואת צורת המשחק בהונגריה). תדע לך ששיחקת את מזלך, כי המזל שלך היה במשך החיים להרוויח כמה בניינים אמיתיים. אתמול הרווחת אותם בצורה מדומה". הרב וואזנר סיים בהתרגשות, "ולמה אני מספר לכם את זה? כדי שתדעו מה זה כוח התורה הקדושה! צריך לדעת זאת לדור אחרון!".

תלמידו רבי יוסף יוזל הלוי (מח"ס תפארת יוסף) סיפר: יום אחד הגיע לישיבה בחור אחד. הוא השאיר את חבילתו בבית רבינו עד שימצא חדר לגור בו. בבוקר רבינו אמר לבנו הגה"ק ר' משה יוסף (ראב"ד פאפא, מח"ס מי באר מים חיים זיע"א): "יוסף, הלילה הזה לא יכולתי לישון כי רוחות מרחפות בדירת. אני מבקש ממך לבדוק את הדבר". ר' משה יוסף עשה כאשר אביו ציווה עליו, הוא חיפש בבית ולא מצא דבר. ביום השני שוב אביו אמר לו שלא היה יכול לישון בלילה כי הוא מרגיש שרוחות מרחפות בדירה, ואם הדבר יקרה גם הלילה הוא יהיה מוכרח לעזוב את ביתו. הבן חיפש בצורה מדוקדקת ולא מצא דבר עד שפתח את חבילתו של הבחור שהשאיר בבית רבינו ובה מצא ספרים חיצוניים שלומדים בבית הספר. כשרבינו שמע זאת אמר: "אלו הן הרוחות שאינם נותנים לי לישון". לאחר מכן הסתבר שאמו של הבחור הכניסה את הספרים בחבילתו מבלי שהבחור ידע על כך. (מעובד מתוך 'תפארת יוסף')

בנו ר' משה יוסף כתב על אביו: אבי היה גדול בנגלה ובנסתר. כל ימיו למד ביגיעה והיה קדוש ופרוש בצורה מופלאה. היה מקיים הצנע לכת עם אלוהים. מעולם לא נשמע קולו בתפילה. בתפילת העמידה עמד כאבן דומם והאריך הרבה בשלוש הברכות הראשונות. מעולם לא התפלל שתי תפילות עמידה בכוונה אחת. לפי כוונת שלוש ברכות ראשונות היה מתפלל את כל תפילת העמידה. הצטער תמיד בצער הדור ועל חילול השם. היה רגיל לומר בצער: 'איכה אוכל ראיתי באובדן מולדתי?'. התאמץ תמיד לחזק בתי תינוקת ולהרביץ תורה ברבים והצליח. בפרט לעת זקנתו שכל תלמידיו היו מצויינים ביראת השם, מהם חריפים ובעלי הוראה. אהבתו לתלמידים היתה כאב לבניו. למד איתם סוגיות גדולות עם ראשונים ואחרונים בחריפות. לפני השיעור עסק בדברי מוסר מספר חובת הלבבות, וגם חילק סימנים משולחן ערוך או"ח ומקפיד שיהיה שגור על פיו. בליל שבת קודש היה מקפיד על כל בחורים שיבואו לבית המדרש ודרש במסכת שבת ובהלכות שבת עד חצות לילה. בלילות ארוכים דרש גם משיעור של אותו שבוע והיה מחדש בכל סוגיה חידושים נפלאים. גם בדברי האגדה שהיה מחדש תמיד חידושי היו מתקנים מדבש. (מעובד מתוך 'מי באר מים חיים')

הרבנית סיפרה על רבינו כי היה מסגף את עצמו מאכילה ושתייה ומכל תענוג. שנה אחת לא היה אוכל דבר מן החי ושלושים יום לא דיבר שום דברי חולין.

רבותינו מגלים לנו כי המילה שידוך היא מאוד מיוחדת. היא מורכבת למעשה גם מהמילה ש-ד-י וגם מהשם היה (כ"י). לעיתים ניתן לראות את יד ה' כיצד בורא עולם דואג לכך.

הרה"ג אילן גוזל שליט"א סיפר על יהודי שדאג רבות על בנו בן העשרים ושמונה שעדיין לא מצא את השידוך המתאים לו.

היהודי התפלל ועשה את כל הסגולות שהוא מכיר- אולם ללא הועיל. באחד הימים חבר שלו יעץ לו לנסוע לבני ברק כדי להתברך מפיו הקדוש של שר התורה רבי חיים קניבסקי זצ"ל.

היהודי אמר: "כנראה אקבל את הברכה הידועה של הרב: 'בו"ה' (ברכה והצלחה). אבל בכל זאת אעשה מאמץ ואסע לבני ברק".

למחרת הוא נסע לבני ברק. הוא המתין עד שנכנס אל הצדיק. היהודי אמר את הסיבה שבגינה הוא הגיע ושר התורה בירך אותו: "בו"ה".

היהודי ענה אמן, אבל הוא הרגיש בלב שהוא צריך שהרב יאמר לו עוד דבר מלבד הברכה "בו"ה". לאחר המתנה נוספת שוב היהודי נכנס אל הרב.

הפעם הרב בירך פעמיים: "בו"ה, "בו"ה". היהודי שאל: "הרב, מה אני יכול לקבל על עצמי כדי שהבן שלי ימצא את השידוך שלו?".

שר התורה אמר מילה אחת: "גנרטור". למרות שהיהודי לא הבין מה הכוונה הוא אמר: "תודה". עזב את החדר של הצדיק ונסע לעבר ביתו.

היהודי דיבר עם הרב שלו מכיוון שרצה להבין בדיוק למה הצדיק התכוון. הוא סיפר לו מה אמר לו שר התורה והרב אמר שלפי דעת מרן החזון אי"ש אין להשתמש בשבת בחשמל המגיע מחברת החשמל.

הרב הסביר את הטעם לכך: "יש יהודים שעובדים בשבת בחברת החשמל כדי שאם תהיה תקלה באספקת החשמל הם יטפלו בתקלה, לכן לפי מרן החזון אי"ש אסור להנות ממלאכת חילול של יהודי, לכן לדעת מרן החזון אי"ש צריך להשתמש בשבת בגנרטור".

הרב סיים ואמר: "כך נוהג גם שר התורה מרן הרב חיים קניבסקי". היהודי נבהל ושאל: "הרב, אז איך אנחנו משתמשים בחשמל!?!".

הרב הסביר: "בדור שלנו זכינו לגדול הדור, מרן פאר הדור והדרו הצדיק הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שהתיר להשתמש

בחשמל מכיוון שבכל מקום ובכל שכונה יש חולים שהם זקוקים לחשמל ולכן התיקון במקרה של תקלה הוא עבור החולים שעבור חלק מהם זה פיקוח נפש, לכן במצב שכזה כולם יכולים להשתמש בו".

היהודי שמע את דברי הרב אמר: "בשביל שהבן שלי ימצא את שידוכו, אני מוכן להחמיר על עצמי ולהשתמש בשבת רק בגנרטור".

שבועיים לאחר מכן היהודי נסע עם רעייתו לשבת חתן בטבריה. הדרך עברה בנעימים, אבל לפתע השתרך פקק תנועה ארוך מאוד שנוצר בעקבות תאונת דרכים.

המכוניות לכיוון טבריה עמדו בפקק זמן ממושך. ככל שעבר הזמן כך גבר הלחץ מכיוון שהשבת בפתח. ברגע שנהגי המכוניות הבינו שאין דרך להגיע לטבריה בלי לחלל שבת, אחד מהנהגים יצר קשר עם משפחות מהעיר יוקנעם וביקש שיארוחו בביתן בשבת את המשפחות שנתקעו בפקק.

היהודי ואשתו מצאו את עצמם מתארחים בביתה של משפחה יקרה מהעיר יוקנעם. מיודענו שכאמור קיבל על עצמו להשתמש רק בגנרטור בשבת, לא ידע כיצד לנהוג.

המארחים עשו ככל שביכולתם כדי שהאורחים הלא צפויים יהיו שמחים. היהודי אמר למארחו שהוא נוהג לאכול אוכל קר בשבת. המארח המופתע שאל בתמיהה: "מדוע?". היהודי אמר: "כך אני נוהג. אני גם שותה רק מים מהברז ולא משקאות קרים מהמקרר".

המארח המופתע הבין שיש סיבה נסתרת לבקשתו המוזרה של האורח. המארחת פנתה אל אשתו של היהודי ושאלה: "אתם באמת אוכלים אוכל קר בשבת?"

רעייתו של מיודענו ענתה בשלילה. לבסוף היהודי גילה למארחו שלא נעים לו כלל, אבל הוא קיבל על עצמו להשתמש בגנרטור בשבת ולא להשתמש בחשמל אחר.

"רק שתדע", בעל הבית אמר בפליאה, "אני חושב שאני האדם היחיד ביוקנעם שמשתמש בגנרטור בשבת ודווקא בורא עולם זימן אותך להתארח בביתי!".

השבת עברה בנעימים. היהודי ובעל הבית שוחחו. בסיכומו של דבר היהודי סיפר את הסיבה שבגינה הוא קיבל על עצמו להשתמש בגנרטור.

המארחת אמרה בפליאה שגם להם יש ילדה בת עשרים וארבע שעדיין לא מצאה את שידוכה והם מתפללים עליה. הדרך לשידוך בין השניים הייתה קצרה. בזכות ברכה אחת של מרן שר התורה – "בו"ה", ומילה אחת – "גנרטור" עוד בית קדוש נבנה בארץ ישראל.

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חביבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה

תנצב"ה לע"נ

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתר אטון זצ"ל הילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת איריין ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן פרחא ז"ל ספיירנס תקווה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתר אטון זצ"ל הילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת איריין ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן פרחא ז"ל ספיירנס תקווה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל